

Mən bu zamana sığmazam

Zirvəyə doğru: İlyas - İlahi qüvvə, köməyə gələn

(əvvəlki ötən saylarımızda)

İlyas müəllim oğlunun həbs olunmasını çox ağrılı qəbul etdi. Bu dağ vüqarlı, qranit qürurlu insan çox çalışsa da, oğlunu məhbəs həyatından qurtara bilmirdi. Rusiyada geniş imkanları olan bir nəfərə ağız açmaq lazım idi. İlyas müəllim qüruru ilə övladının arasında seçim qarşısında qalmışdı. Sonda O, qürurunu seçdi və oğlunu azad edə biləcək şəxsə ağız açmadı. Etimad atasının hərəkətini anlayışla qarşıladı.

2011-ci ildə məhbəs həyatı sona yetən kimi Bakıya qayıdan Etimad on iki illik məhəbbət hicranına son qoyaraq, tanınmış telejurnalist Sevil Nuriyeva ilə ailə həyatı qurub, İstanbul şəhərində yaşamağa başladı. Uca Tanrı 2014-cü ildə onlara İlyas adında oğlan övladı qismət etdi.

Etimad Türkiyədə olanda da atasının siyasi fəaliyyətinə nüfuz edir, barəsində yazılanları diqqətlə izləyirdi. Yadımdadır, 2018-ci ildə "Qvqat.com" saytında İlyas müəllim haqqında qələmə aldığım "Ədalətli həyat kredosuna çevirən insan" başlıqlı yazım dərc olunan gün gecəyarısı mənə İstanbuldan telefon gəldi - Etimad İsmayilov idi. Xeyli söhbət etdik. Yazıya görə minnətdarlığını bildirdi. Görüşmək ümidi ilə sağollaşdıq. Lakin görüşmək qismət olmadı...

Etimad qardaş Türkiyənin də ictimai-siyasi həyatında imkanı daxilində yaxından iştirak edirdi.

15 iyul dövlət çevrilişinə cəhd zamanı çoxları qaçıb gizləndiyi bir vaxtda Etimad xanımı və məsləkdaşı Sevil Nuriyeva ilə birlikdə ən qaynar nöqtələrdə oldu. Evdən çıxmamışdan əvvəl iki riket namaz qılmağı, Allaha dua etməyi də unutmamışdı bu fədakar cütlük. Etimad Sevil xanımı əvvəlcə teles-tudiyaya, oradan da Ərdəğanı qarşılamaq üçün hava limanına apardı. Onların bu fədakarlığı izsiz qalmadı. Sevil xanım mediya nümayəndəsi kimi Ərdəğanı Fransaya səfəri zamanı müşahidə edənlər arasında idi. Təsədüfi deyil ki, Etimad dəfn olunan günü Türkiyənin Birinci xanımı Əminə Ərdəğan telefon açaraq Sevil xanım və Etimadın anası Zəkiyyə xanıma başsağlığı vermişdi.

Etimadın və Sevil xanımın qardaş ölkədə müxtəlif təbəqələrdən çoxsaylı dostları var idi. Onlar da Etimadın vaxtsız ölümünə kədərlənmişdilər.

Azərbaycan Respublikasının Xalq artisti Azərin xanım Etimadın ölümü münasibətilə öz kədərini belə ifadə etdi: "Çox sadıq bir vətəndaş idi Etimad. Mən Etimadı bir neçə illər bundan əvvəl çox yaxın rəfiqəm Sevilin həyat yoldaşı olaraq tanıdım. Etimad sadəcə öz sahəsində - hüquq, ya da siyasət sahəsində düşünür, Etimad hərtərəfli düşünür və bunun içində təbii ki, Azərbaycanın bugünkü sənətinin vəziyyəti də var idi. Həqiqətən də çox sadıq bir vətəndaş idi Etimad. Biz bu gün işimizlə, peşəimizlə məşğul ola bilərik, qazancımız da ola bilər, amma bununla yanaşı, Vətən-mizci və onun 20 faiz işğal altında olan torpaqlarını, qaçqınını, köçkününü də unutmamalıyıq ki, Etimad belə insanlardan biri idi.

Düşünürəm ki, inşallah, əbədi dünyada Etimadın yeri çox gözəldir, çünki Etimad həm də çox xeyirsevər insan idi. Darda olan, çətin vəziyyətdə yaşayan insanlara əl uzadırdı. İnşallah ki, Allahın sevdii qullarından biridir və inşallah ki, Allah ona Cənnətində bir məkan ayırrar. Mənə çox çətindir, amma düşünürəm ki, onun oğlu İlyas gələcəkdə onunla fəxr edəcək. Atası ona çox yaxşı bir ad qoyub getdi. Bu da bir oğul, eyni zamanda bir ata üçün çox vacib və önəmli bir məsələdir.

Allah rəhmət eləsin!"

Etimad İsmayilovun dostu və silahdaşı Mustafa Cankat Aytek "Onu heç vaxt unutmayacağıq"- deyərək, Etimad yoxluğunun ağrısından danışdı: "Al-laha və bütün müqəddəslərimizə and olsun ki, Onu əsla və əsla unutmayacağıq!"

Mən mərhum mücahid Etimad İsmayilovun mə-nəvi qardaşı, iki dünyada da Dostu, silahdaşıyam.

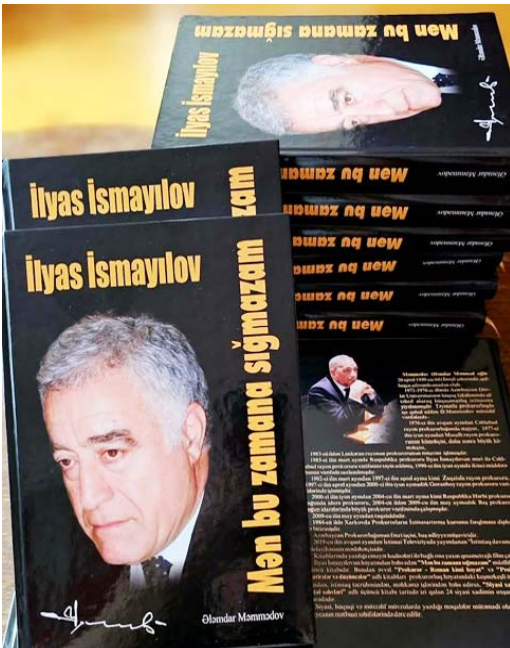
O acı xəbəri aldığım gün, 19 sentyabr 2018-ci il, əsrlərdir heç cür ibrət almadığımız, tarixin ən qara və acı günü olan Kərbəla faciəsinin ildönümü və mənim doğum günüm idi.

O gün yuxudan oyananda, ömrüm boyu bir daha əsla unuda bilməyəcəyim bu tarixin, acı bir gün olaraq məndə çox dərin bir yara qoyacağını haradan və necə bilə bilərdim ki?

O gün rəhmətliyin sonuncu dəfə səsini eşitdiyim gün idi.

Allaha və bütün müqəddəslərimizə and olsun ki; Onu əsla və əsla unutmayacağıq.

Ədalətli və əsil bir atanın qiymətli övladı olan Etimad özünə yaraşan bir həyat anlayışına sahib idi, gözü halaldan başqa heç bir şeyi görməyən, qəlbi Allah eşqi və ümmət sevgisiylə dolu, Türkiyə və Azərbaycan üçün gözünü qırpmadan can verməyə hazır, malını, canını və bütün varlığını Güclü Türk Milləti, Turan Ülküsü və bir-birinə dayaqlanmış, birləşmiş, qucaqlaşmış, çiysin-çiyinə verərək texnologiya və elmdə bütün dünyanın önünə keçmiş bir ümmət anlayışı və bu məqsəd üçün həsr et-

miş Allahın Aslanı Türk millətinin bağrından qoparılan abidə kimi bir əsgərdi mərhum Etimad".

Etimad İsmayilovun Türkiyədə yaşayan dostu, azərbaycanlı musiqiçi Cavid Abidov ona məktub yazaraq təsəlli tapmağa çalışdı:

"Nə yaxşı ki, həyatımda varsan!

Salam, Etimad. Son zamanlar üreyim yaman sıxılır. Vəqif Mustafazadəyə qulaq asıram. Kim bilir, bəlkə də bu gün yaşasaydı, mən heç onu dinləməzdim. Bəzi insanlar öz ilahi bacarıqları sayəsində bu dünyadakı missiyalarını tez bitirib arzulaşıqları zirvəyə tez yola düşürlər. Biz isə təəssüflə itirdiyimizin həyəcənini yaşayırıq. Yeganə təsəllimiz qəlbimizdə, yaddaşlarımızda qalır. Səninlə tanış olanda mən sənə musiqiçi olduğumu deməmişdim. Çünki hiss elədim ki, sən ətrafında özün kimi işini mü-kəmməl bilən və dərin düşündən insanlara dəyər verirsən. Mən isə özümü bu normalarda görmədiyim üçün sənə sevdii işi söyləmədim. Amma sonradan təsadüfən mənim TRT-də Azərinə royalda müşayiət etdiyim zaman izləmişəm. Onda mənə zəng edib təəccüblə və bir az da fəxrli çox yaxşı musiqiçi olduğumu dedin. Bunu səndən eşitmək mənim üçün böyük stimül idi. Çox sağ ol, qardaş. Nə yaxşı ki, həyatımda varsan. İstədim səninlə bir az düşüncələrimi paylaşım. Cavab verməsen də olar. İnşallah, qismət olarsa görüşərik...

Polis Akademiyasının müəllimi, "Yeni Şəfəq" qəzetinin iqtisadiyyat yazarı, Prezident yanında İqtisadiyyat üzrə müşavirlər qrupunun üzvü Ləvent Yılmaz belə yazdı: "Mən Etimad abimə baxarkən tərtəmiz bir müsəlman gördüm. Rəhmətlik Etimad abimin deyimi ilə qardaşıyam. Bəzi şeylər çətin anladılar, çətin ifadə edilər, onları yaşamaq lazımdır. Bəzi yaşananlar da onu anladan üçün dinləyəne daha çətindir. Belə bir çətinlik içində bu yazını yazıram. Çox qısa müddət tanıdım Etimad abini, kaş ki, daha əvvəldən tanışaydım. O qısa müddət ərzində belə, ondan o qədər çox şey öyrəndim ki

Dünyaya necə baxılacağını, dünyanın necə analiz edilə biləcəyini, necə düzgün və dürüst insan ol-nacağını, bu ölkə, bu millət, bu ümmət, bu dövlət üçün necə faydalı olunacağını, bunun üçün nələr edilməli olduğunu canlı bir nümunə olaraq rəhmətlik Etimad abimdən gördüm.

Mən Etimad abimə baxarkən tərtəmiz bir müsəlman gördüm. Namazında-niyazında, haramı-halalı bilən, haqqı, Qurani-Kərimi bilən və ona görə yaşayan tərtəmiz bir insan gördüm.

Amma bu dünyadan köçüb getməsi, onun arxasınca qoyduğu düşüncələri, fikirləri, dünyagörüşünü də alıb götürmədi. Onlar burada qaldı. Mən əminəm ki, onun dünyagörüşü, onun inancı, duyğuları, imanı nəticəsində ortaya qoyduğu vizyonu, xəyalları bir gün həyata keçəcək, həqiqət olacaq. Bəzi şeylərdən bəhs etmək istəmirəm. Onun xəyalları bir gün gerçək olacaq. Biz görə bilməsək də, bəzə əmanət qoyub getdiyi İlyas görəcək, buna əminəm.

Mən ondan razı oldum, Allah da ondan razı olsun! Məkanı cənnət olsun!"

İHH - insan hüquqları və azadlıqları dərnəyinin başqanı Bülənt İldırım. "Mavi Mərmərə" gəmisini Qəzzaya aparın adam. Bu təşkilat Misirin keçmiş prezidenti Məhəmməd Mursinin müdafiəsini təşkil etmişdi. Etimad İsmayilov İHH-nın başlatdığı "Mursiyə azadlıq!" kampaniyasına keçmiş SSRİ məkanından könüllü qoşulan yeganə vəkili idi.

"Mən onu ədalətli, vəfalı, sevgi dolu, mərhəmətli, lazım gələndə dəliqanlı gördüm. Etimaddan necə bəhs edə bilərəm deyə düşündüm. Əvvəla onu deyim ki, çox inanılmış adam idi. Verdiyi sözün üstündə duran, insanlara hörmət edən, cəsur, hər zaman müsəlmanların problemləri haqqında düşünən, hansı məzhəbdən olur-olsun zalımın qarşısında dayanan bir insan idi. Məzhəb ayırımı etməzdi. Sünni, şiə, ya da sələfi, sufi təriqətlərinə də fikir verməzdi.

Kimin yardımı ehtiyacı varsa, hansı müsəlmanın başı belədə isə, kim haqsızlığa məruz qalmışsa, onun yanında idi. Çünki o bilirdi ki, Allah zalımların qarşısında dayanmağı, məzlumların yanında olmağı əmr edir. Hansısa futbol komandasına azarkeşlik edərkən kimi haqlı-haqsız fərqi qoymadan öz məzhəbini, öz dinini dəstəkləməyi əmr etmir Allah. Mən onu ədalətli, vəfalı, sevgi dolu, mərhəmətli, lazım gələndə dəliqanlı gördüm. Böyük itkidir. Hamımızı kədəre boğdu. Həqiqətən də ümmət üçün böyük layihələri olan və ümmətin qurtuluşu üçün düşünən, bunun üçün yaşayan bir adam idi. Allah önu sevenlərə, həyat yoldaşına, yaxınlarına səbir versin!

Allah rəhmət eləsin!"

Azərbaycanlı jurnalist, köşə yazarı Şahvələd Çobanoğlu kədərini bu cümlələrlə ifadə etdi: "İlyas müəllimə doğru-dürüst bassaqılığı verə bilmədim. Bilmədim nə deyim. Bir neçə söz dilimdə qayıtdı.

Etimad bəyi baş prokuror oğlu olub, özünü baş prokuror oğlu kimi aparmayan bir adam kimi tanıyıram. Müstəntiq oğlunun da atasının rütbəsindən aldığı dəyişməz havaya girdiyi bir ölkədə onun bu xarakteri diqqət çəkməyə bilməzdi.

Atasını çox sevən, onunla qürur duyan, lakin özünə güvənməyi bacaran, özü olmağı bacaran biri idi.

Xarakterli bir adam idi.

Etimadı bir insan kimi ən düzgün xarakterizə edən də həyat yoldaşı Sevil xanımdır.

Həyat yoldaşını ad günü münasibətilə təbrik edərək ona olan hissələrini sosial şəbəkədə bölüşmüşdü.

"Bir az çətin biridir. Amma bir o qədər də qəlbi yumşaq və sevgi dolu. Sonsuza qədər inanılacaq dost, yol yoldaşı və ərdir. O sosial şəbəkədən istifadə etmir. Bu şəbəkələrə də əsəbiləşir. Şəkil çəkdirməyi də xoşlamır. Hansısa önəmli adamlarla şəkil çəkdirib və onu paylaşib hava atanları da qeyri-səməmi adlandırır. Belə bir adamdır. Mübarizəsi olan, mübarizənin nə demək olduğunu anlayın adamdır. Ad günün mübarək. Allah səni hər iki dünyada bəxtiyar etsin".

(ardı var)